

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

25. [i.e. 15.] Dies Martii. Quæ est insania, acquirere aurum & perdere
cælum? S. August. Serm. 25. de verb Dom.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

25. DIES MARTII.

Quæ est ista infania, acquirere aurum
& perdere cælum? S. August. Serm. 25.
de verb Dom.

Divitiæ I.
non sunt
Bonum.

UT declines à maximâ quàm
maximè times infaniâ, monet
te hodiernæ Diei tessera. Di-
labor nunc à thesi ad hypo-
thesin. Non tantum bona temporalia non faciunt
hominem bonum, sed faciunt sæpè malum. Ac im-
primis divitiæ quæ sunt alimenta vitiorum, peccandi
instrumenta viciolis. (a) *Quædam Societas penè et-
iam nominis, duabus, his rebus, vitis, & divitiis.* Vita
nostra est quidam ad cælum ascensus: nemo in al-
tum ascensurus supervacuis se ponderibus onerat.
Nihil auro gravius: vix illud possides, & mox tecum
quereris. (b) *Factus sum mihi metipsi gravis.* Inde
gravis labor, gravis timor, gravis dolor, labor, ut ac-
quiras; timor ne amittas; dolor ubi amiseris. Quid
gravatè fers te tot gravibus malis eximi? Divitiæ non
tantum gravant, sed ligant. Opes enim sunt compe-
dès: & quæ putas ornamenta corporis, impedimen-
ta sunt animi. Plus enim tu illis servis, quàm illæ tibi.
Pluresque est reperire viros divitiarum, quàm divi-
tias virorum.

II. Causam scrutare cur inventæ sint divitiæ, &
intelliges ærumnas divitum. Non sunt inventæ di-
vitiæ, ut plura habeamus, sed ne quid deesset. Ideò

N 3

mensu-

(a) *Eucher. de contemp. mundi.* (b) *Job, 7.20.*

mensura opulentiae erit, non multa habere, sed nihil deesse. Deesse autem, cupiditas facit. Cupis in cella penuraria multa cibaria, in arca Attalicas vestes, in pyxide gemmas, in capite diadema, in humeris ostrum, in stabulis armenta; haec tibi desunt: quid aliud est tantorum defectus, nisi egestas? incipis egere, dum incipis cupere. Quis enim pauperior illo cui multa desunt; jam desunt, dum cupis adesse. Itaque illi ditissimus est qui desiderat nihil; quem pauca satient, Imo idem, & beatissimus est. Quid est Beatitudo? summa inopia cupiditatum. Haec Beatitudo in tua est voluntate. Si quidem omnia nolle, in tua voluntate est. Ubicumque dixeris, Sufficit, universa habes. Nunquam summa fuit paupertas, nisi ubi summa fuit abundantia. Unde conficitur, Principibus & Dynastis, qui multum habent, multum deesse. Nam qui parum semper habuerunt, iis non potest nisi parum deesse.

III. Quapropter, quidquid est ultra usum, non habet possessionis fructum, sed custodiae periculum. Hinc Avaritia latentium indagatrix lucrorum, manifestae praedae avidissima vorago, neque habendi fructu est felix, & cupiditate quarendi miserrima. Haec enim habet sibi indivulsas comites, vigilias, & animi labores. Socrates ille Philosophorum antiquissimus, non praeccepto, sed exemplo nos docuit, quam sit nihili aestimandum quod passim creditur bonum inaeestimabile, Aurum. Illud enim non exigui ponderis, sed magni; non alienum, sed suum; non coactus, sed sponte; non per tempestatem, sed per prudentiam projecit in mare, dicens: Abite in profundum malae cupiditates: ego vos mergam, ne mer-

gar à vobis. Hoc memorabili facinore animum pro-
didit tam excelsum, ut nullus avarus tantopere læta-
tus fuisset, auro in terra reperto; quantopere exulta-
verit Philosophus illo in mare demerso. Si nolis For-
tuna tibi illudat, lude cum illa, & strenuè rejice quid-
quid volatile, etiam aurum grave jecerit. Frivola hæc
bona frivole amanda sunt: infirma infirmiter; ad
nutum Dominæ reddenda ante exactiorem. Non
expectes fortunam ut eripiat. Tu esto tibi Fortuna:
occupa ejus vices: tu tibi ipsi aufer, quod sublatura
est: abjice omnia felici infortunio per manum tuam.
Redimes fortasse te, jactura tuarum rerum. Relin-
que ergo brevi relinquenda. Tu ex necessitate brevi
divitias, & illæ te deserent. Ne horum sis immemor,
• binas tibi aures binis vellicat metris Poeta:

O dives, dives, non omni tempore vires!

Fac bene dum vivis, post mortem vivere si vis.

16. DIES MARTII.

Omnis voluptas quæ nec ex Deo, nec in
Deo suscipitur, voluptatis excremen-
tum est. *Nicetas in Orat. 106.*

Nec vo- I.
luptas.

Nemo ambit divitias, nisi ut ac-
quirat delicias. Hic mentis a-
mentis est error. Quid enim
sunt voluptates, nisi dolorum, aut
damnorum appendices? Advehunt enim secum agmen
malorum: jam gravedinè capitis: jam dolorè stomachi:

N 4

jam